

POGASIĆ (7) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.*

inf pogasić (2). ◇ [*fut 3 pl* pogaszą.] ◇ *praet 3 sg m* pogasił (2). ◇ *3 pl m pers* pogasili (1). ◇ *con 3 sg m* by pogasił (1). ◇ *part praet act* pogasiwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zgasić wiele; extinguere Miech, Vulg [co] (7) :

Zwroty: »ogien (ogień) pogasić« = *ignem extinguere Miech (3): MiechGlab [89];* Gdy fie iuż nieprzyiaćiel przybliżał/ kazał Skánderbeg ognie pogálic á milczenie vczynić w nocy *BielKron 244v; SkarŻyw 21.*

»pogasić świece, [lampy]« [*szyk zmienny*] (2): *BielKron 185;* A ci dwa niedługo też s łobą gráiac/ gdy obaczyli/ iż ten iuż był dobrze záfnął/ wzięli przed fię vczynić mu then zárth: pogásili świece/ zágrzebli w kominie ogień *GórnDworz T2;* [Ale ty lampy tych nacyj jeno wtenczas zapalone są, gdy jakie święto jest [...]; potem je zaraz pogaszą. *RadzPodróż 111*].

Przen: Słumić, zwalczyć (2) : żeby wżyftkę ich moc potłumił/ złe żądze w łobie pogásił *KarnNap D3;* Stoyćiefz tedy [...] Y obuwłzy nogi w gotowość Ewángeliey pokoioi: we wżytkim biorąc tarczą wiary/ ktorąbyście mogli wżyftki ftrzały ogniłte onego złego pogásić [*omnia tela nequissimi ignea extinguere*]. *WujNT Eph 6/18.*

Formacje współrdzenne cf GASIĆ.